

200702534/1.

Datum uitspraak: 22 mei 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/16144 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Rotterdam, van 13 maart 2007 in het
geding tussen:

appellant

en

de Minister van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 15 december 2004 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) appellant ongewenst verklaard, de aanvraag van appelland om wijziging van de beperking van de aan hem verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd afgewezen en deze verblijfsvergunning ingetrokken.

Bij besluit van 30 maart 2006 heeft de minister het daartegen door appelland gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 13 maart 2007, verzonden op 16 maart 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Rotterdam, voor zover thans van belang, het daartegen door appelland ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appelland bij faxbericht, bij de Raad van State binnengekomen op 10 april 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 25 april 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. D. Roemers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. J.H. van der Winden, ambtenaar van Staat.

w.g. Roemers
Lid van de enkelvoudige kamer

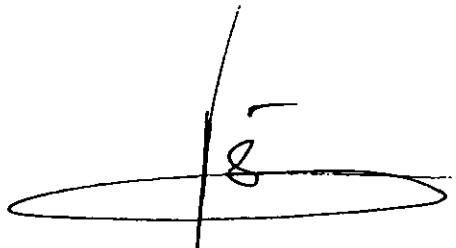
w.g. Van der Winden
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 22 mei 2007

348-555.
Verzonden:

22 MEI 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line across the middle, and a large, stylized 'V' shape on the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Productie I

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer, enkelvoudig
Nevenzittingsplaats Rotterdam

Reg.nr.: AWB 06/16144
V-nummer:

Inzake: eiser,
gemachtigde mr. M.L. Hoogendoorn, advocaat te Rotterdam,

tegen: de Minister van Justitie, voorheen de Minister voor Vreemdelingenzaken en
Integratie, verweerder, gemachtigde mr. R.A.B. van Steijn.

I Procesverloop

1 Eiser, geboren op bezit de Marokkaanse nationaliteit. Hij verblijft sedert 15 mei 2000 als vreemdeling in de zin van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) in Nederland. Met ingang van 19 juli 2000 is hem een vergunning tot verblijf verleend voor verblijf bij echtgenote, laatstelijk verlengd tot 27 april 2006. Op 2 februari 2004 heeft eiser een aanvraag tot wijziging van de beperking van zijn verblijfsvergunning ingediend. Op 9 november 2004 heeft verweerder het voornemen uitgebracht eiser ongewenst te verklaren. Eiser heeft op 23 november 2004 zijn zienswijze op dat voornemen naar voren gebracht. Bij besluit van 15 december 2004 heeft verweerder de aanvraag afgewezen en is eiser ongewenst verklaard. Tevens is de aan eiser verleende verblijfsvergunning met ingang van 29 januari 2004 ingetrokken.

2 Tegen dit besluit heeft eiser bezwaar gemaakt bij brief van 16 december 2004. Tevens heeft eiser de voorzieningenrechter gevraagd een voorlopige voorziening te treffen. Bij uitspraak van 10 februari 2005 heeft de voorzieningenrechter van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Amsterdam, het verzoek om voorlopige voorziening toegewezen. Verweerder heeft op 30 maart 2006 het bezwaar ongegrond verklaard.

3 Op 30 maart 2006 heeft eiser tegen dit besluit beroep ingesteld. Tevens heeft eiser op 30 maart 2006 de voorzieningenrechter verzocht een voorziening te treffen. Bij uitspraak van 8 augustus 2006 (AWB 06/16145) heeft de voorzieningenrechter van deze rechtbank het verzoek afgewezen. Verweerder heeft op 12 januari 2007 een verweerschrift ingediend.

4 De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden op 1 februari 2007. Ter zitting is verschenen eiser in persoon, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder is verschenen bij gemachtigde.

II Overwegingen

1.1 Ingevolge artikel 67, eerste lid aanhef en onder b, van de Vw 2000 kan een vreemdeling door verweerder ongewenst worden verklaard indien hij bij onherroepelijk geworden rechterlijk vonnis is veroordeeld wegens een misdrijf waartegen een gevangenisstraf van drie jaren of meer is bedreigd dan wel hem ter zake de maatregel als bedoeld in artikel 37a van het Wetboek van Strafrecht is opgelegd.

AWB 06/16144

2

1.3 Het beleid met betrekking tot ongewenstverklaring op grond van artikel 67, eerste lid, van de Vw 2000 is neergelegd in paragraaf B1/2.2.4.4. van de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000).

2. Eiser heeft aangevoerd dat verweerder onvoldoende heeft gemotiveerd waarom het belang van de openbare orde zwaarder weegt dan de belangen van eiser en zijn gezin bij het instandhouden van het gezinsleven. Eiser wijst in dit verband naar de arresten van het Europese Hof voor de rechten van de mens (EHRM) inzake van van (JV 2001, 254), van van (JV 2002, 289) en van van (LJN: AV3567). Eiser acht van belang dat hij first-offender is, veel spijt heeft van het delict en reeds ruim twee jaar geen strafbaar feit meer heeft gepleegd. Hij gedraagt zich als een net burger en verdient zijn inkomen in eigen onderneming. De kinderen hebben het tijdens zijn detentie in Frankrijk erg moeilijk gehad. De omstandigheid dat zij geen grote psychische klap hebben gehad tijdens die detentie wil niet zeggen dat zij geen schade zullen lijden vanwege zijn gedwongen verblijf in Marokko. Het kan van eisers kinderen niet verwacht worden dat zij hun vader volgen naar Marokko. Zij zijn volledig geworteld in de Nederlandse maatschappij, spreken Nederlands als moedertaal en slechts een klein beetje Marokkaans, volgen hier in Nederland hun schoolopleiding en hebben in Nederland hun sociale netwerk. Het klopt dat eiser gescheiden is, maar hij is nauw betrokken bij de opvoeding van zijn kinderen. Hij woont bewust dicht bij zijn ex-echtgenote, zodat zij gezamenlijk voor de opvoeding van hun kinderen kunnen zorgen. Daarnaast draagt eiser financieel bij in het onderhoud van de kinderen. De oudste kinderen komen bijna iedere dag na schooltijd bij eiser langs. De intensiteit van het contact tussen eiser en zijn kinderen is niet te vergelijken met alleen bezoek aan Marokko in de vakanties. Daar komt bij dat de kinderen vanwege hun leeftijd niet alleen mogen reizen. Hun moeder zal dus altijd mee moeten reizen. Dit kan eiser, noch zijn ex-echtgenote betalen. Verweerder heeft zelf bijgedragen aan het hechte contact tussen eiser en zijn kinderen, nu eiser eerst twee jaar na zijn terugkeer uit Frankrijk ongewenst is verklaard. De ongewenstverklaring van eiser in Frankrijk loopt in september 2007 af. Verweerder heeft onvoldoende gemotiveerd waarom hier niet bij wordt aangesloten.

3. Verweerder heeft gemotiveerd aangevoerd dat de door eiser gestelde belangen onvoldoende zijn om tot een schending van artikel 8 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) te concluderen.

4.1. De rechtbank overweegt het volgende.

4.2. Bij het bestreden besluit zijn de bezwaren van eiser gericht tegen de afwijzing van de door eiser aangevraagde verblijfsvergunning en tegen de ongewenstverklaring van eiser ongegrond verklaard. Onder verwijzing naar de uitspraak van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State van 6 juli 2006 (nr. 200510434/1) stelt de rechtbank ambtshalve vast dat eiser, zolang hij ongewenst is verklaard, geen belang heeft bij beoordeling van het beroep tegen de afwijzing van zijn aanvraag om een verblijfsvergunning. Een dergelijk beroep kan immers – gelet op het derde lid van artikel 67 van de Vw 2000 – nimmer tot rechtmatig verblijf leiden, zolang de ongewenstverklaring voortduurt. De rechtbank zal derhalve in de eerste plaats het beroep van eiser gericht tegen de ongewenstverklaring behandelen.

AWB 06/16144

3

4.3. Niet in geschil is dat het besluit tot ongewenstverklaring van eiser overeenkomstig de daarvoor geldende wet- en regelgeving en het daarvoor vastgestelde beleid is genomen. Eiser heeft hiertegen geen beroepsgronden aangevoerd.

4.4. Het geschil spitst zich toe op de vraag of het bestreden besluit in strijd is met artikel 8 van het EVRM.

4.5. Ingevolge artikel 8, eerste lid, van het EVRM heeft een ieder recht op respect voor zijn familie- en gezinsleven. Ingevolge het tweede lid van dit artikel is geen inmenging van enig openbaar gezag in de uitoefening van dit recht toegestaan, dan voor zover bij wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.

4.6. Eiser en zijn ex-echtgenote hebben drie kinderen: geboren op _____ geboren op _____ en geboren op _____ allen wonend te _____. De rechtbank stelt vast dat niet in geschil is dat tussen eiser en zijn kinderen sprake is van "family-life" in de zin van artikel 8 van het EVRM. Naar het oordeel van de rechtbank levert de ongewenstverklaring van eiser een inmenging op in het recht van eiser op respect voor zijn familie- en gezinsleven.

4.7. De rechtbank zich gesteld voor de vraag of een 'fair balance' is gevonden tussen de belangen in geding, te weten eisers recht op respect voor zijn familie- en gezinsleven aan de ene kant en de openbare orde, nationale veiligheid en het economische welzijn aan de andere kant. Gezien de jurisprudentie van het EHRM kunnen bij de door verweerder uit te voeren belangenafweging een rol spelen onder meer factoren als de aard en ernst van het feit, de duur van het (rechtmatig) verblijf van de vreemdeling in Nederland, de tijd die sinds het delict is verstreken, het gedrag van de vreemdeling in die periode, de nationaliteit van de betrokken personen en de gezinssituatie van de vreemdeling. De rechtbank heeft daarbij in acht te nemen dat verweerder een zekere 'margin of appreciation' heeft.

4.8. De rechtbank overweegt dat eiser op 21 oktober 2002 in Frankrijk onherroepelijk is veroordeeld tot onder meer een onvoorwaardelijke gevangenisstraf van twee jaren, vanwege een drugsdelict. Dergelijke delicten worden – ook door de Nederlandse rechter en het EHRM – als zeer ernstig beschouwd. Blijkens de uitgevoerde strafmaatvergelijking zou eiser hier te lande voor een dergelijk delict zijn veroordeeld tot een onvoorwaardelijke gevangenisstraf voor de duur van 9 tot 13 maanden. Gelet op de aard en ernst van het misdrijf heeft verweerder in het licht van de openbare orde een zwaarwegend belang om eiser verblijf in Nederland te ontzeggen. Ten tijde van het plegen van het delict verbleef eiser nog maar twee jaar rechtmatig in Nederland. Aan het gestelde illegaal verblijf van eiser in Nederland voorafgaand aan het rechtmatig verblijf heeft verweerder op grond van vaste jurisprudentie voorbij kunnen gaan. Ten aanzien van de gezinssituatie van eiser is door verweerder overwogen dat eiser is gescheiden van zijn echtgenote en dat de kinderen van eiser wonen bij hun moeder. Onbetwist is dat de kinderen van eiser dagelijks contact met eiser onderhouden en dat eiser financieel bijdraagt in het levensonderhoud van de kinderen. De omstandigheid dat eiser zijn kinderen ten gevolge van de ongewenstverklaring enkel incidenteel – in het buitenland – zal kunnen zien en dientengevolge van grote invloed op de kinderen van eiser zal zijn, heeft verweerder in de belangenafweging betrokken. Verweerder heeft daarbij overwogen dat aan de omgangsregeling tussen eiser en zijn kinderen in het

AWB 06/16144

4

vervolg op andere wijze inhoud kan worden gegeven, bijvoorbeeld door de kinderen tijdens schoolvakanties in Marokko te laten verblijven. Dat hieraan kosten zijn verbonden heeft verweerder van ondergeschikt belang kunnen achten. De kinderen van eiser bezitten – evenals de ex-echtgenote van eiser – naast de Nederlandse tevens de Marokkaanse nationaliteit. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder zich gelet op het voorgaande in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat in dit geval aan het door de overheid te behartigen belang van de openbare orde en veiligheid in Nederland, meer gewicht toekomt dan aan het belang van eiser bij de uitoefening van het familie- en gezinsleven met zijn kinderen hier te lande. Voor wat betreft het beroep van eiser op de arresten van het EHRM inzake _____ en _____ overweegt de rechtbank, onder overname van de overwegingen onder 4.3.6 van de uitspraak van 8 augustus 2006 van de voorzieningenrechter van deze rechtbank, dat het in die arresten andere situaties betrof en voornoemde arresten onvoldoende aanknopingspunten bieden om de belangenafweging van verweerder in het onderhavige geval onvoldoende gemotiveerd te achten. De rechtbank is dan ook van oordeel dat verweerder op goede gronden heeft vastgesteld dat er geen sprake is van schending van artikel 8 van het EVRM.

4.9. Ten aanzien van het beroep van eiser op het vertrouwensbeginsel overweegt de rechtbank dat hoewel eiser eerst één jaar na ontslag uit detentie – en ruim twee jaar na het plegen van het delict – door verweerder ongewenst is verklaard, eiser had kunnen weten dat het plegen van het misdrijf negatieve consequenties kon hebben voor zijn verblijfsrecht hier te lande en daarmee voor de uitoefening van zijn familie- en gezinsleven met zijn kinderen. In dat kader acht de rechtbank van belang dat gesteld noch gebleken is van enige toezegging van de zijde van verweerder dat de strafrechtelijke veroordeling in Frankrijk geen aanleiding zou vormen om tot ongewenstverklaring over te gaan. Onweersproken is voorts dat eiser is aangezegd zich na zijn vrijlating in Nederland bij de vreemdelingendienst te melden en een kopie van het vonnis van de Franse rechtbank en een bewijs van ontslag uit detentie te overleggen. Eiser heeft hier niet aan voldaan. Voorts heeft eiser ten onrechte in het kader van zijn aanvraag om een verblijfsvergunning op 29 januari 2004 aangegeven dat hem nimmer een gevangenisstraf of vrijheidsbenemende maatregel is opgelegd. Voorgaande brengt met zich mee dat het hier te lande versterken van het gezinsleven met zijn kinderen voor rekening en risico van eiser dient te blijven en dat eiser aan de lange duur van de procedure geen gerechtvaardigd vertrouwen heeft mogen ontlenen dat hij niet ongewenst zou worden verklaard. Evenmin doet aan het voorgaande af dat de ongewenstverklaring van eiser in Frankrijk op 18 september 2007 zal aflopen.

5. Het beroep, voor zover gericht tegen de ongewenstverklaring van eiser, is derhalve ongegrond.

6. Nu het beroep, gericht tegen de ongewenstverklaring van eiser, ongegrond is verklaard, is het beroep – gelet op hetgeen is overwogen onder 4.1. van deze uitspraak – voor zover gericht tegen de intrekking van eisers verblijfsvergunning, niet-ontvankelijk.

7. De rechtbank ziet geen aanleiding voor een proceskostenveroordeling.

AWB 06/16144

5

III. BESLISSING

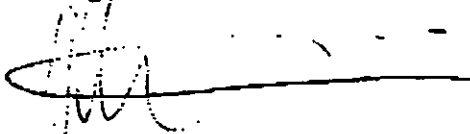
De rechtbank 's-Gravenhage,

RECHT DOENDE:

- verklaart het beroep, voor zover gericht tegen de ongewenstverklaring, ongegrond;
- verklaart het beroep voor het overige niet-ontvankelijk.

Aldus gedaan door mr. E.A. Poppe-Gielesen, rechter, en uitgesproken in het openbaar op 13 maart 2007, in tegenwoordigheid van mr. M. Winjus, griffier.

De griffier:

De rechter:

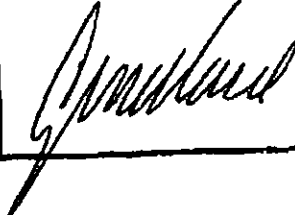
Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Het beroepschrift dient één of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet worden geadresseerd aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Voor informatie over de wijze van indienen van het hoger beroep kunt u www.raadvanstate.nl raadplegen.

afschrift verzonden op:

16 MRT 2007

8.

VOOR COPIE CONFORM De griffier van de
rechtbank
te 's-Gravenhage

wnd

SOEBHAG

Advocaten

Toevoeging aangevraagd Raad voor Rechtsbijstand 's-Gravenhage d.d. 26-03-07

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak

BEROEPSCHRIFT

Geeft eerbiedig te kennen:

nader te noemen: "appellant", te dezer zake
domicilie kiezende te aan
ten kantore van de advocaat en procureur mr G.A. Soebhag die door hem
tot gemachtigde wordt gesteld en als zodanig bepaaldelijk is gevolmachtigd tot het
instellen van dit hoger beroep.

Appellant komt hierbij tijdig in beroep tegen de uitspraak van 13 maart 2007, evenwel verzonden op 16 maart 2007, registratienummer AWB 06/16144 van de rechtbank te Rotterdam. Een kopie van deze uitspraak wordt hierbij als productie 1 overgelegd.

Appellant kan zich niet verenigen met voornoemde beslissing en de gronden waarop deze berust.

Appellant stelt zich op het standpunt, dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat - kortweg gezegd - "...de rechtbank dan ook van oordeel is dat verweerder op goede gronden heeft vastgesteld dat er geen sprake is van schending van artikel 8 van het EVRM".

Naar het standpunt van appellant heeft de rechtbank ten onrechte onvoldoende aandacht besteed aan de inhoudelijke invulling van het omgangsrecht. Te zeer is daarbij slechts het standpunt van de IND betrokken. De rechtbank heeft geen eigen oordeel gevormd over de inhoudelijke aspecten van het omgangsrecht dat appellant met zijn kinderen heeft. De rechtspraak geeft namelijk ook aan, dat, in de visie van appellant, des te jonger de kinderen in het gezinsleven zijn des te meer behoedzamer dient te worden opgetreden bij het laten verbreken van dat gezinsleven. Oftewel, de rechtbank heeft ten onrechte zichzelf onvoldoende ervan vergewist wat de daadwerkelijke effecten zouden kunnen zijn geweest bij een verbreking van het gezinsband. Daarmede is een onjuiste maatstaf gehanteerd voor de vraag of het belang van de IND terzake dient te prevaleren boven dat van appellant. In de visie van appellant had diens belang dienen te prevaleren.

Appellant behoudt zich het recht voor om zijn gronden nader aan te vullen.

SOEBHAG

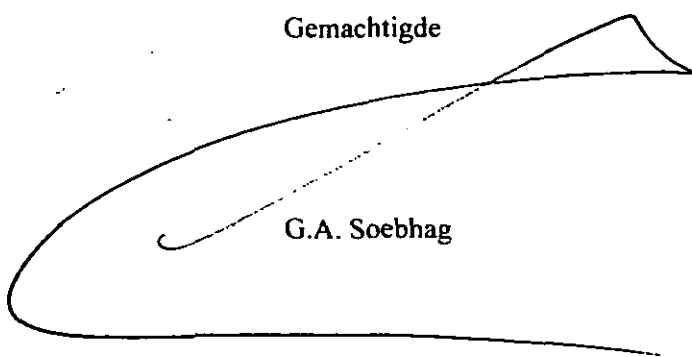
Advocaten

Redenen waarom: appellatant U hierbij eerbiedig verzoekt:

1. Het beroep tegen de uitspraak van 13 maart 2007 gegrond te verklaren en de bestreden beslissing te vernietigen;
2. Een kostenveroordeling te geven ten laste van de wederpartij.

Rotterdam, 10 april 2007

Gemachtigde

G.A. Soebhag

Bijlage: uitspraak d.d. 13 maart 2007